

JSMĚ

RODINA

TAUFERKY

říjen 2019

Vítáme všechny nové i
staré tváře v dalším
školním roce
2019/2020.

Prázdniny už jsou nějakou dobu za námi a škola už se nám rozjela v plném proudu. Bohužel je načase opět přepnout z prázdninového modu na ten školní a postupně si zase začít zvykat na vstávání na nultou, odpoledky až do čtyř, učení přes celou noc a (alespoň teď ze začátku) na šokované výrazy učitelů říkajících „Vy si to z loňska nepamatujete?“ a „To máte ale už dávno umět“ nebo „Vždyť to jsme brali na konci roku.“ Věřím, že tyto hlášky nejspíš nikomu nijak zvlášť nechyběly stejně tak jako předchozí tři zmiňované věci, ale berme to pozitivně – do dalších letních prázdnin zbývá jen něco málo přes devět měsíců! ☺

Na druhou stranu věřím, že je tu mezi námi jistá kategorie studentů, kteří se sem určitě přece jen docela hodně těšili (taky hlavně proto, že ještě nevěděli, co je čeká). Narážím teď na naše novopečené už i neoficiálně odpasované prváčky a ráda bych je tímto mezi námi přivítala a za všechny starší spolužáky jim popřála mnoho zdaru do příštích čtyř let (a že ho budou potřebovat) a nechť se cítí poctěni, že se jim dostalo příležitosti studovat na naší prestižní výběrové škole rodinného typu, ale hlavně ať si to pořádně užijí.

Zároveň bych ještě chtěla zmínit, že našeho školního časopisu se počátkem

Vaše příspěvky jsou
vítané!

Chtěli byste se podílet
na tvorbě našeho
časopisu? Rádi píšete,
kreslíte či fotíte? Chtěli
byste zpětnou vazbu?
Nebo jen máte nápad na
zlepšení naší tvorby? Pak
stačí vhodit svůj výtvar
nebo návrh do schránky
VEMENO. My ji před
vydáním nového čísla

tohoto školního roku oficiálně ujímá nový zpravodajský tým, což pro vás všechny ostatní znamená, že si nemusíte zoufat, protože Tauferky pokračují a nadále budou vycházet tak často, jak nám to jen naše síly dovolí, čímž se dostáváme k té důležité věci: Vítáme všechny nové síly a posily a přijmeme do svých řad kohokoliv, kdo o to projeví zájem a bude mít co nabídnout. Přijmeme jakoukoliv pomoc a vítáme vaše nápady, připomínky a postřehy. Nabízíme spolupráci jak dlouhodobou tak i nárazovou, protože co si budeme povídat, je nás teď jaksí po málu a kdybych to viděla až moc černě, řekla bych, že až zoufale málo. Jde o to, že Tauferky mají být o vás a pro vás, takže byste je měli tvořit hlavně vy! Podělte se s námi všemi o svoje nápady, myšlenky, názory a pocity, řekněte, co vás zajímá a ukažte to ostatním. Podělte se o to, co vás zajímá, protože VY nás zajímáte. Řekněte nám, co byste zde rádi viděli a četli, protože vše, co tu děláme je jen a hlavně pro vás. Tak se nebojte a sdělte nám svůj názor, budeme rádi za jakoukoliv zpětnou vazbu. ☺

Váš redaktorský tým

Interview s učitelem

Prázdniny jako každoročně jistě každému přinesly spousty nových zážitků a skvělých vzpomínek, no a letos přinesly i něco nového sem k nám do školy. Návrat starých učitelů a počátek éry těch nových jistě už každý z vás zaznamenal a určitě byste se o těchto nových posilách do řad našich vyučujících něco rádi dozvěděli.

Kdo jsou tyto nové záhadné osoby? Kde se tu vzaly? Jak dlouho tu s námi hodlají zůstat? Máme se připravit na to, že nám nastanou krušné časy anebo se můžeme těšit na přátelská setkání každou hodinu?

Zeptali jsme se za vás!

Mgr. Vymětalová Marie

Ing. Zaoral Petr

❖ Co Vás přivedlo k tomu, učit na naší škole?

Mgr. Vymětalová Marie

- „Já už jsem tady vlastně učila, pak jsem šla na mateřskou, a pak jsem se vrátila. Ale učit jsem chtěla od mala. Jako dítě jsem si hrála na paní učitelku, psala jsem si písemky, které jsem pak opravovala, takže se mi vlastně splnil dětský sen.“

Ing. Zaoral Petr

- „Celý život pracuji s exotickými zvířaty, takže to беру jako další level, prostě jsem si řekl, že bych ty svoje zkušenosti mohl někomu předat.“

Redaktor

- „A co zrovna že na veterinární škole?“

Mgr. Vymětalová Marie

- „Tak já jsem studovala biologii a chemii, aprobaci, takže... to tak vyšlo. Po škole jsem si rozeslala životopisy a na veterině mě chtěli, tak jsem tady nastoupila.“

❖ Jak se Vám u nás zatím líbí? Co říkáte na školu, kolegy učitele a studenty?

Mgr. Vymětalová Marie

- „Já jsem tady spokojená. Učila jsem tady už předtím, pak jsem byla šest let na mateřské a teď jsem se vrátila. Po mateřské je to velká změna.“

- „Co se všechno změnilo za těch šest let?“

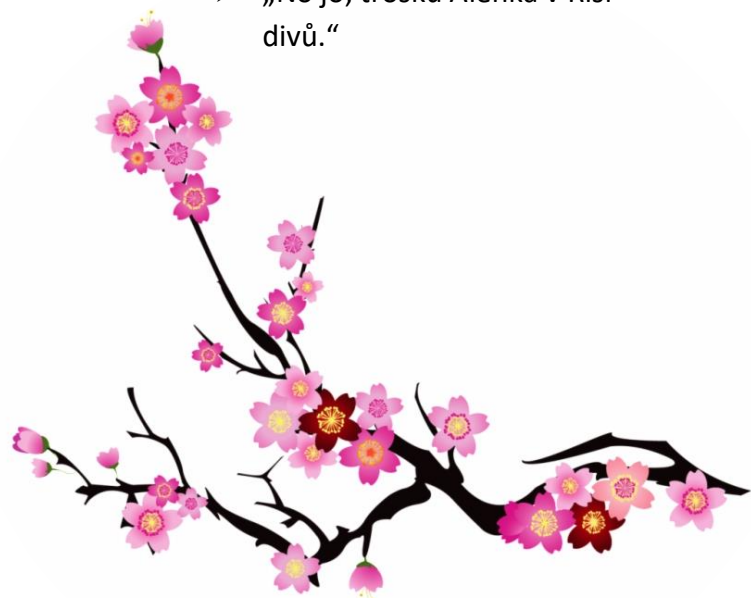
- „Tady ve škole? Úplně všechno! Protože když jsem tady ještě byla, tak vlastně jídelna byla místo druhé budovy, přibýly tady nové učebny, celá budova B, to tady dřív nebylo. Tady v kabinetu biologie byla přímo laboratoř biologie, takže tady probíhala cvička v kabinetě prostě. Dole jak je laboratoř biologie, tam bývala sborovna. Takže tady je všechno úplně nový.“

- „Takže vlastně jako byste tu byla poprvé?“

- „No jo, trošku Alenka v Říši divů.“

Ing. Zaoral Petr

- „Všichni tu jsou milí. Mám tuhle školu rád, jsem bývalý absolvent, takže jsem se vrátil, tam, kde jsem začínal.“

❖ Je něco, co byste chtěl/chtěla vzkázat studentům krom ohraného „Učte se!“?

Mgr. Vymětalová Marie

- „Já bych chtěla vzkázat, aby studenti si uměli najít takovou rovnováhu mezi tím učením se, ale zároveň i mezi objevováním věcí a užíváním si života. Aby ta rovnováha byla únosná, prostě nastavená správně a hlavně aby studenti neztratili chuť objevovat, protože to spousta dospělých ztrácí a je to velká škoda.“

Ing. Zaoral Petr

- „Ať jsou k sobě tvrdí. Ať jsou sami k sobě tvrdí a upřímní, protože konkurence je veliká.“

Tak tohle byla slova našich nových učitelů, my jim za ně děkujeme a osobně si myslím, že to vůbec nebyly nějaké zbytečné řeči. Dozvěděli jsme se něco nového i něco zajímavého, a co se oněch posledních dvou vzkazů od obou našich nových posil učitelského týmu týče, tak bych s jistotou ráda řekla, že to byly velice moudré a užitečné rady a každý student by se nad nimi měl alespoň na chvíli zamyslet. Přece jen, jsou to naši učitelé, stejně jako jsou i absolventy naší školy, takže o tom musí přece něco vědět, nemyslíte?

Co se děje v PRVÁKU?

Náš první měsíc na škole

Když jsme v září poprvé přišli do naší nové školy, byl pro nás připraven dvoudenní seznamovací kurz. Na tomto adaptáku jsme hráli různé hry, které sloužily k poznání našich nových spolužáků a jejich jmen. Některé z her nás zabavily, ale u ostatních se nám zadané úkoly moc plnit nechtělo. Aktivit bylo hodně, některé z nich byly fyzicky náročnější a postupem času jsme začínali ztrácet pozornost. Adaptační kurz tedy nehodnotíme moc pozitivně, raději vzpomínáme na ten, který jsme prožili v květnu.

Zbytek září byl pro nás o to zajímavější. Mile nás překvapila vlídnost vyučujících a ostatních žáků, kteří se k nám chovají velmi hezky. Z předmětů nás zaujala anatomie, jejíž teoretická i praktická část nás velmi baví. Také jsme absolvovali naše první praxe, které byly úžasné a zažili jsme spoustu dobrodružství.

Září nám rychle uteklo a už teď se těšíme na další měsíce před námi.

Barbora Karásková, Anna Zlámalová, Alžběta Londinová, 1.A

Náš první týden praxí

Ve třetím týdnu září na nás čekaly naše první praxe. Byly jsme natěšené a zvědavé na to, co nás čeká. Poznaly jsme, že při praxích doopravdy prožijeme dobrodružství, nejen na pracovištích, ale už i při cestě na ně. Sem tam jsme ztratily správný směr, ujel nám vlak či autobus a musely jsme se vzájemně hledat. Naštěstí nás v cíli vždy čekal vedoucí praxe, který nás bezpečně dovedl na místo.

My máme nejhezčí zážitky z ranče v Kvasicích, kde jsme se setkaly s panem doktorem Bubeníkem. Viděly jsme, jak se dá pracovat s koněm ze země, úpravu kopyt a čipování psa. Všechny činnosti pan doktor doplnil zajímavým povídáním. Dále jsme také vyjely do Záhlinic, Dobrotic, poznávaly jsme školní drůbež, pomáhaly a venčily psy v útulku či trhaly plevel. Praxe se nám moc líbily a těšíme se na další.

Alžběta Londinová a Barbora Karásková

HAHAHA

Co se děje ve DRUHÁKU?

Povedené hlášky...

„Tady sněžilo sluníčko!”

„Pletenec matematického utrpení.”

„Pusť to na pokoj.”
(překlad: Nech to na pokoji.)

„Umyju si tahák.”

V hodině chovu...

UČITEL: „Co to je na obrázku?”

ŽÁK: „Ponožky”

UČITEL: „A z čeho jsou
ponožky?”

„Direnéfosfát - fosforečnan zlatý retrívr”

„Co to čteš?”
„Něco skutečného.”

Na pokoji...

- „Vypadáš jako leprikon.”
- „Co to je?”
- „No to nevím, ale vypadáš tak.”

„Spravila jsem si průjem” (průměr)
„Tak to asi dostaneš zácpu.”

„Z čeho to je?”
„Ze 128.”

„Za hodinu je večere. Nevíte někdo, co je za hodinu?”

Večer po čůču na pokoji...

„Kolik máme zítra na hodinu...?”
(dvě otázky v jedné)

„Od kama to táhnem?”
(překlad: Od kama to píšem)

Co se děje ve TŘEŤÁKU?

S příchodem do třetáku nám ve škole přibylo spoustu nových věcí a jednou z nich je i obávaná autoškola. Proč obávaná? Pravda je, že to nejsme ani tolik my, neřízení řidiči, kdo by se měl začít obávat, jako spíš nebozí chodci, kterých asi hádám, na ulicích trochu ubyde, až vyrazíme za volanty svých strojů plnou parou vpřed. Oficiálně nám jízdy ještě nezačaly, ale kvapem se to blíží. Moc dlouho už nezbyvá, než se vrhneme za volant a jako správní piráti silnic z veteriny budeme brázdit ulice města Kroměříže. No a potom – chodci třeste se!

Samozřejmě si dělám jen legraci a doufám, že se nám bude dařit a vše zvládneme bez nehod. Ale raději nám držte palce a my vám zas na oplátku dáme vědět, až začne být bezpečnější chodit raději kanály ☺

Jíždám zdar!

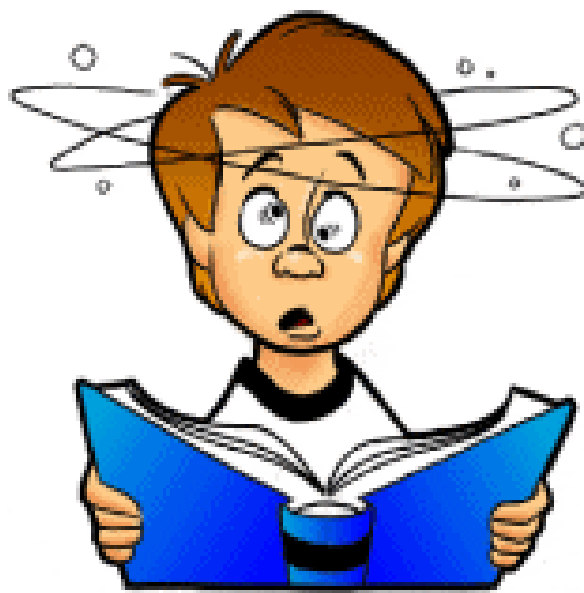

Co se děje ve ČTVRŤÁKU?

Aktuální dění ve čtvrtáku by se dalo asi stručně shrnout odpovědí, kterou nám poskytl jeden nejmenovaný student:

REDAKTOR: „Ahoj, tak co ve čtvrtáku? Jak to jde? Co je nového...?“

STUDENT: „Neruš, musím se učit.“

A na závěr...

Vás zveme na oficiální
pasování PRVÁKŮ

14.11. 2019 v 17:00 na
Sladech

